

Expunere de motive
LEGE
pentru modificarea și completarea Legii nr. 69/2000 Educației Fizice și Sportului

Modificarea legislativă vizează crearea unui cadru legislativ coerent pentru finanțarea din fonduri publice puse la dispoziție de administrațiile publice locale pentru activitatea sportivă a structurilor sportive de drept public aflate în subordinea autorităților deliberative, pentru finanțarea programelor sportive inițiate de entitățile stabilite prin art. 18¹ alin. (2) precum și pentru programele sportive de construire, modernizare și întreținere a infrastructurii sportive.

După demersurile de modificare a Legii 69/2000 inițiate prin OUG 38/2017 și finalizate prin consolidarea legii cu prevederile Legii 90/2018, avem multe autorități publice locale care înțeleg trunchiat contextul legislativ, în sensul în care pretind în mod eronat ca nu au nici o obligație de a finanța activitatea sportivă și programele sportive, deoarece în lege se folosește la art 18¹ sintagma „*pot aloca*”.

Din această cauză, au dispărut în ultimii doi ani, echipe sportive de tradiție din multe localități (*cazul municipiului Iași, unde au dispărut echipele de handbal masculin, rugby și baschet*), autoritățile locale neînțelegând importanța sportului în comunitate și rolul educativ al practicării activităților fizice.

Deși în OUG 38/2017 era prevăzut ca finanțarea din fonduri publice a acestor activități să se poată efectua în limita pragului maxim de 5% din bugetul anual, prin Legea 90/2018 s-a eliminat această prevedere. Una din cauze a fost faptul că unele administrații publice locale cu bugete mici, erau nevoite să renunțe la echipe de tradiție (*exemplu - cazul echipei de volei feminin Alba- Blaj*) limita de maxim 5% fiind insuficientă pentru programele finanțate.

Deasemenea, cu toate că a fost stabilit mecanismul de finanțare pentru activitatea Asociațiilor Sportive Școlare înființate pe lângă unitățile de învățământ și activitatea Asociațiilor Sportive Universitare înființate pe lângă institutele de învățământ superior, la aproape doi ani de la inițierea acestui demers, nu avem nici o autoritate publică locală care să aibă prevăzut în buget o sumă minima anuală alocată acestor programe sportive, sportul școlar și universitar neavând nici o șansă de resuscitare.

Reamintim că în conformitate cu prevederile art. 2, alin. (1) din Legea 69/2000 cu modificările și completările ulterioare, *„educația fizică și sportul sunt activități de interes național sprijinite de stat.”* iar prin prevederile alin. 2 *„Statul recunoaște și stimulează acțiunile organizatorice și de promovare a educației fizice și sportului, desfășurate de autoritățile administrației publice și, după caz, de organisme neguvernamentale de profil în învățământ, în structuri ale apărării naționale, ordinii publice, siguranței naționale, în sănătate, în societăți comerciale, precum și în alte sectoare ale vieții sociale, potrivit reglementărilor legale.”*

Totodata la alin. (4) înțelegem că *„Statul garantează exercitarea funcțiilor sectorului public și ale sectorului particular în domeniile educației fizice și sportului, în conformitate cu principiile colaborării responsabile dintre toți factorii interesați.”*

Cu toate ca la alin. (5) *„Practicarea educației fizice și sportului este un drept al persoanei, fără nici o discriminare, garantat de stat. Exercitarea acestui drept este libera și voluntară și se realizează independent sau în cadrul structurilor sportive asociative.”*, unele administratii publice locale infiinteaza diverse institutii sau mai nou companii private finantate din fonduri publice, care se substituie eronat rolului conferit prin legislatie doar structurilor sportive, de a organiza si desfasura activitati sportive.

Deși sportul trebuie să facă parte integrantă din educația generală a individului, multe administrații publice locale îl înțeleg ca pe un moft deși este un drept garantat de stat prin legislație.

Foarte multe structuri sportive sunt nemulțumite de faptul că sunt tratate cu indiferență și la 2 (doi) ani de la un demers pe care l-am gândit lucrativ și care să clarifice mecanismul finanțării sportului, din păcate acesta nu funcționează.

Și sportivii sunt oameni! Unii au familii și obligații, iar statul român, concetățenii noștri au așteptări de la sportivi, să aibă și rezultate notabile, să fie modele pentru tinerele generații! În realitate, în UAT urile în care nu există nici o preocupare pentru acest domeniu, aceștia trăiesc o dramă, se simt frustrați și descurajați că trebuie să își desfășoare activitatea apelând la diverse împrumuturi, abandonează .

Degeaba le este comunicat că Legea EFS 69/2000 trebuie citită în întregime, nu numai articolul 18¹, că la art. 3 este specificat foarte clar că autoritățile publice „**au obligația**” și că totul trebuie coroborat cu celelalte acte normative în vigoare.

*(1) Autoritățile administrației publice, unitățile și instituțiile de învățământ, instituțiile sportive, precum și organismele neguvernamentale de profil **au obligația** să sprijine sportul pentru toți și sportul de performanță și să asigure condițiile organizatorice și materiale de practicare a educației fizice și sportului în comunitățile locale.*

*(2) Autoritățile administrației publice și instituțiile prevăzute la alin. (1) **au obligația** să asigure, cu prioritate, copiilor de vârstă preșcolară, tinerilor și persoanelor în vârstă condiții pentru practicarea exercițiului fizic, în vederea integrării sociale.*

*(3) Autoritățile administrației publice **au obligația** să asigure condiții pentru practicarea educației fizice și sportului de către persoane cu handicap fizic, senzorial, psihic și mixt, în scopul dezvoltării personalității lor și integrării în societate, precum și mijloacele care să permită sportivilor cu handicap participarea la competiții naționale și internaționale destinate lor.*

Deasemenea, prin prevederile art. 12 alin (1) „Sportul de performanță constituie un factor esențial pentru dezvoltarea sportivă pe plan național, îndeplinind o importantă funcție reprezentativă pentru România în competițiile sportive oficiale cu caracter internațional” iar la alin. (2) „Organele administrației publice centrale cu atribuții în sport și autoritățile administrației publice locale **pot** asigura mijloacele necesare pentru pregătirea sportivilor de performanță, acordarea sprijinului științific și medical necesar, precum și pentru încadrarea lor în sistemul de educație și deplină integrare socială și profesională.”

În acest sens, vă propunem un demers legislativ, care să întărească sensul obligației pe care autoritățile publice locale o au în ceea ce privește finanțarea programelor sportive, dar mai ales a sportului școlar și universitar ca baza a piramidei sportului românesc, prin stabilirea unui prag de minim 5% din bugetul anual aprobat, care să fie alocat acestor programe și minim 50% din bugetul alocat finanțării sportului să fie pentru sport școlar și universitar.

Conform prevederilor Legii 69/2000, Asociațiile Sportive Școlare și Asociațiile Sportive Universitare sunt înființate pe lângă unitățile de învățământ respectiv pe lângă institutele de învățământ superior. Educația fizică și sportul este parte integrantă din educația generală a individului. Finanțarea acestor asociații și reorganizarea lor, trebuie să reprezinte un prim pas spre normalitate și începutul dezvoltării sportului românesc prin implementarea conceptului de practicare a

activităților fizice în mod regulat, pe ramura de sport în fiecare școală și universitate. Acest mecanism, va acorda posibilitatea aplicării criteriilor specifice de selecție pe ramura de sport la vârste optime, ceea ce va conduce la mărirea substanțială a numărului de practicanți legitimați și selecția pentru marea performanță. Masa critică trebuie să o reprezinte cei 3.3 milioane de elevi și cei aproape 500.000 de studenți.

Deasemenea trebuie avut în vedere faptul ca eforturile organizatorice dar mai ales financiare, trebuie sa fie efectuate militand pentru consolidarea relațiilor dintre Federatia Sportului Scolar si Universitar cu Federațiile Naționale pe Ramura de Sport, pentru organizarea în parteneriat a campionatelor naționale școlare și universitare. Trebuie întărit rolul Ministerului și Sportului în domeniul sportului scolar si universitar, care împreună cu Ministerul Educației Naționale sa gestioneze responsabil acest domeniu și sa stabileasca drepturile și obligațiile comune pentru o dezvoltare durabila si planificata strategic.

Prin acest demers legislativ, mișcarea sportivă din România își va majora consistent bugetul dedicat programelor sportive astfel încât nu vom mai putea vorbi de subfinanțare și lipsa activităților fizice din programul zilnic al tinerilor (elevi și studenți), țintele fiind:

- Dezvoltarea sportului școlar și universitar ca bază a piramidei sportului românesc;
- Îmbunătățirea stării generale de sănătate a națiunii;
- Crearea unui număr de aproximativ 100.000 locuri de muncă în cadrul Asociațiilor Sportive Școlare și Asociațiile Sportive Universitare;
- Mărirea numărului de sportivi legitimați de la 200.000 la 4.5 milioane în maxim 4 ani (ținta/masa critica: 3.3 milioane elevi, 500.000 studenți, aproximativ 1.5 milioane de tineri cu vârsta între 18-35 ani);

- Dezvoltarea industriei sportului (producție și comerț cu echipament sportiv, asigurări, servicii hoteliere, transport, servicii medicale, marketing și publicitate, ticketing, drepturi TV, altele);
- Dezvoltarea mediului privat în sport și transferul în timp (8 - 12 ani) a sarcinii financiare de pe umerii statului pe umerii structurilor sportive din mediul privat;

Inițiatori:

.....